נסוד שיח

שאול שיר

הכתובת: מצרים

לא ברור מדוע ראש הממשלה, בנימין נתניהו "מוריד פרופיל" בכל הקשור למעורבותה העמוקה של מצרים של חוסני מובארק בחימום היחסים בין הרשות הפלשתינאית לבין הרשויות בישראל.

אין ספק כלל, כי נשיא מצרים עומד מאחורי עמדותיו הקשוחות של יאסר ערפאת, כשם שאין ספק, כי ערפאת מתרשם בפגישותיו עם אישים בכירים בממשל המצרי המקורבים למובארק, כי היחסים הבינלאומיים חידוש האינתיפאדה משתרתם את העניין הערבי.

כל הניסיונות בעבר של גורמים ישראליים לרצות את מובארק ולתת לו את הכבוד שהוא מצפה לו, כנציגה של מצרים הגדולה, לא הסיגו את יהרם. מצרים מעוניינת ופועלת לרתיחת האיזור והלהטתה של ישראל בכל דרך אפשרית.

ראש המוסד לשעבר, יעקב שביט התבטא הס-בוע בזכות פירוקה של הרשות הפלשתינאית מנשקה. זוהי התבטאות ראשונה של אישיות בכוחו-נית רמת-מעלה לנקיטת צעד שכזה, למרות שרוב הגורמים הבכחניים משוכנעים כיום, כי הנשק שבידי הרשות הפלשתינאית מציב בפני ישראל שבעיות לא קלים.

כלי הנשק הרשמיים והבלתי רשמיים שבידי הפלשתינאים, מאלצים לרתק כוחות רבים של חיילי צה"ל וכח שיריון בכל משבר עם הפלשתינ-אים ואם מישהו בעבר ניסה להציג את הכוח הזה כ"כוח משטרתי" חסר משמעות, יודע היום, כי טעה הטעה.

מובארק מעוניין בהתפרצות מלחמה בין ישר-אל לבין אחת משכנותיה, כשהוא משתלב בה בא-חד השלבים. בפלשתינאים רואה מובארק "כוח מתייש" הוא מעוניין בחידוש האינתיפאדה במת-כונת חדשה, שבה נשק קל מופעל בידי פלשתינ-אים, רבים נגד כוחות צה"ל בכל האזורים ש"שוחררו" מנוכחות צה"לית. למובארק שנאה עמוקה למדינת-ישראל, והיא הטכנולוגיים והאחרים רק מגבירים את שנאתו ומשבשים את איזונו הנפשי.

נשיא מצרים בונה על נשיא סוריה, ואפו אסד שיעשה עבורו את ראשיתה של המלאכה כשאליו מצטרפת עירק בכל כלי הנשק העומדים לרשותם.

ארה"ב לא הצליחה ער כה להדגיע את מובארק בכל הקשור לישראל, ולמרות בקשותיה הוא פועל בכל דרך אפשרית לפגוע ביחסי החוץ של ישראל עם מדינות ערביות ומוסלמיות.

חשיפתו של מובארק בגורם עויין ומתסיס יכו-לה לסייע לישראל בניסיון דעת הקהל המערבית לטובתה ולא מזכן על כן מדוע משרד החוץ, למ-של, אינו משמיע קולו, למרות המידע שברשותו, בנגות הפעילות המצרית החשאית והגלויה נגד ישראל.

בכל מקרה ברור, כי אם בהזדמנות הראשונה לא תפעל ישראל לחילול הקשר שבידי הפלש-תינאים, היא תעמוד במוצר קרוב בפני כוח צבאי שאין לזלזל בו כלל וכלל. אירועי השבוע חשפו רק את קצהו של הקרחון בדבר הצפוי לנו אם האיו-תיפאדה תתדרדר במתכונת שיאסר ערפאת בעי-דודו של מובארק מיעד לנו.

"יש לכם ברכה על האיום"

ראש מוסדות התורה בבית-אל, הרב יולמן מלמד שליט"א, הודה לאיש אמונו, יעקב כץ ("כצלה") להקים מפלגה חרדית, שתייצג נאמנה את עקרונות שלמות הארץ. הרב מלמד הפנה את "כצלה" להרב הראשי לשעבר, הגר"א שפירא שליט"א, כדי שיתן ברכתו לצעד הזה טרם מעשה. "כצלה" שאינו מן העצלנים, נפגש באחרונה עם הגר"א שפירא שליט"א וביקש את הסכמתו להקמתה של מפלגה חדשה, שתפניין קו קשות יותר בענייני ארץ-ישר-אל. בתום שיחה ממושכת אמר הגר"א שפירא ל"כצלה": "יש לך ממני ברכה על האיום (בדבר הקמתה של רשימה חדשה) אבל אין לך ממנו עדי-ין ברכה על היסוד" (של רשימה חדשה). הגר"א שפירא שליט"א הסביר, כי רק אם תתול החרפר בהתנהגות הממשלה בווויתורה על שטחי ארץ-ישראל, יהיה מקום לשוב ולדון על אפשרות הקמ-תה של מפלגה חדשה. יש להניח, כי אם תסיים ממשלה אחרות, שבה תשתלב מפלגת העבודה עם תוכניות השלום שלה התערגן מפלגה חדשה, שתבקש לתת ביטוי לימין המאוכזב מבין המת-יי-בים ביש"ע.

בחב"ד קוראים לנתק עם נתניהו

לראש צעירי חב"ד, הרב יוסף יצחק אהרונוב קשרים הדוקים עם ראש הממשלה, בנימין נתניהו ואחד מנאמניו נראה בקביעות בלישכת מנכ"ל משרד ראש הממשלה באופן משמעותי תמיהה מכל ההחינות. חב"ד המאוכזבת ממהלכיו המדיניים של ראש הממשלה, אינה רואה בעין יפה את הקשר הקיים בין הרב אהרונוב לבין ראש הממשלה ולה-עת רבים בחב"ד יש להפגין כלפי נתניהו מורת-רוח בכל דרך אפשרית, כדי שיחוש באובדן של צי-בורים שתמכו בו במירוץ לראשות הממשלה. בחב"ד מתנגדים גם להקמתה של ממשלת אחדות לאומית, שתעמיק את השסעת השמאל על המו"מ המדיני.

הרב אהרונוב אינו מתרשם מהאופוזיציה נגדו והוא ממשיך לשמור על קו פתוח עם לישכת ראש הממשלה המעוניינת שמחנה הימין ימשיך לראות את חב"ד כמי שממשיכה בתמיכתה במהלכיה של הממשלה.

חוק ההמרה ופירצה בתוכו

ה"לובי" הדתי בכנסת קיבל בקורת רוח את חוק ההמרה במתכונתו החדשה, למרות שאין הוא שו-נה מהותית ממה שהיה מקובל עד כה. לאמור: ני-רים שייעשו בחו"ל על-ידי רבנים רפורמים וקונסרבטיביים, יוכרו כאן גם להבא לצורך רישום בתעודת ההזדה. היו מי שהאמינו, כי בנימין נתני-הו יתחשב בתמיכה המאסיבית של הציבור הדתי בו במירוץ לראשות הממשלה, אולם החלום הזה נגוז מהר. בכל שיחותיו עם מנהיגי היהדות הרפורמית והקונסרבטיבית בארה"ב, הוא דאג להדגיע אותם, כי ה"סטטוס קוו" לא יישתנה בכל הקשור לסוגי-ות הגיור.

"חוק ההמרה" השומר כביכול על מעמד הבלב-ריית של הציבור האורתודוכסי בישראל בכל הק-שור לענייני גיור – הוא פרוץ לאורכו ולרוחבו. אין כל קושי למגיירים הרפורמים בישראל להשיג הכרה רשמית בגיוריהם. שכן, כל גיור שלהם שיו-כר על-ידי "הדאבייס" הרפורמיים בארה"ב (בא-מצעות הפקס) ייחשב כגיור בחו"ל עם כל המשתמע מכך.

חברי הכנסת הדתיים מאמינים, כי יעלה בידם להתגבר על הפירצה הזאת כאשר החוק יובא לדי-ון לוועדת פנים. חוק ומשפט בראשותו של ח"כ שאול יהלום. מעניין יהיה לראות את ראש הממש-לה יתן הסכמתו לסתימת הפירצה הזאת.

מחצרות אדמו"רים וחסידים

מוות בחדר השיכר

אל האדמו"ר השלישי בשושלת אדמו"רי חב"ד, האדמו"ר בעל ה"צמח צדק", חתנו של "האדמו"ר האמצעי", רבי מנחם מענדל בן שלום שכנא ורבו-רה לאה, באו לא מעט ענגיות, כדי שיתירון מעגי-נותן. סיפורים פלאיים מתפרסמים בביוגרפיות על ה"צמח צדק", כמו ביומני חסידים, על אותן הענג-נות שזכו לישלוה. הנה כמה מהם.

באחד מחגי ישראל, בשעת צהריים, יצא בעל צעיר את ביתו ולא שב. אשתו שלא ידעה להיכן הלך ויכתה לשובו כל היום, אך הוא לא נראה באו-פק, גם לא בימים שלאחר מכן. והלכה האשה בכל העיר לבקש את בעלה וייסייעו בידה גם רבים מאנ-שי העיר, ולא נמצא ממנו שום אות או סימן חיים.

היעלמו היה חידה בעיני כל, שכן, לא היתה לו כל תוכנה לעזוב את ביתו. ימים רבים התאבלה עליו רעייתו האומללה, אשר לא יכלה להינשא גם לאיש אחר, כי לא נודע אם חי הוא אז מת.

במשך השנים עזבה את ביתה בעיר מגוריה, הפ-כה ענייה מרודה ונרדה בכל מקום שבו נמצא רב ידוע, שמא יפתח לה פתח, שתהא מותרת להינשא לאיש, כי היתה עוד צעירה לימים. אלא שלא היה מושיע לה, אחרי אשר איש לא ראה ולא שמע ממנ-תו של בעלה.

באחד הימים הגיעה האשה אל הרבי ה"צמח צדק" לליובאוויטש ושהתה שם ימים רבים והתחנ-נה בפני הרבי שיגאלה מעגינותה. לבסוף, נתן לה הרבי מכתב ותחום אל הרב שבעיר מושבה הראשון, שם חיה עם בעלה האובד.

חזרה האשה אל עיר מגוריה ובאה אל הרב עם מכתבו של הרבי. פתח הרב את המכתב, והנה כתו-בים בו כדברים האלה: "כי יפתח אז כי יכרה איש בור ונפל שמה". דברי המכתב היו כספר החתום שבידי הרב ומשלא הצליח לפענח את משמעות הפ-סוק, קרא לאנשי עירו החכמים והנבונים אלא שגם הם לא מצאו פתרון לדברים המתומים הללו של הרבי בעל ה"צמח צדק". וייצר הרבי מאד לרב העיר בירושלים את גדולת הרבי וכי כל הרבריו קדו-שים ונאמנים.

באותו הבקרים לקח עמו הרב כמה ממקורבי והלכו אל חצר הבית שבו גרה העגונה עם בעלה, ויבקשו בכל תוקף הבית ברפתות ובמרתפים ולא היה מסוכן למומר לחזור ליהדותו ואוקראינה הי-תה נוחה מהחזרים הזה. ועוד הורה לו הרבי: לא תב-קש טובה משום אדם, רק אם יזמינו אותך לאכול – תאכל.

וכך עשה המומר, שביקש לחזור בתשובה וכמו-בן שכבל מחסור ורעב עד שהגיע לעיר ניעו"ן, מקום משכנו של הרה"ק רבי נחום זצוק"ל, בנו של "הרבי האמצעי". בליל שבת קודש הזמין אותו רבי נחום לסעוד על שולחנו. בעת הסעודה סיפר האיש את סיפור חייו, שהמיר דתו וחזר ליהדותו, שאל אותו רבי נחום: ואצל גיסי היתיך מיהו גיסך? – שאל האורח. ויאמר לו רבי נחום: כ"ק הרבי "הצמח צדק". ויענה לו האורח: כן, הייתי אצלו וסיפר על התיקון שנתן לו הרבי. "מעולה" – אמר לו רבי נחום – "אינך צריך להיות יותר נע ונד, אלא תשאר אצ-לי". ויישאר אצלו כל ימיו ושב בתשובה שלימה מדרכו הרעה. (מסיפורי רבי זלמן אלטשולר, שו"ב ברוגצ'וב).

דבש העגונה

באה אשה עגונה אל האדמו"ר ה"צמח צדק" על דבר בעלה שנעלם. ציווה הרבי להשיב לה שתסע בערי מאלע-ראסיע, ושאחרי כל אכילה, אחרי כל סעודה תאכל מעט דבש. ועשתה האשה כך ויצאה לדרך עם דבש ככל שיוכלה לשאת. ומתוך שנעה ונדה ימים רבים בערי מאלע-ראסיע כלה הדבש מכליה. החלה בוכה. שאל אותה הפונדקאי למה תבכי, ותספר לו את סיפורה על עיגונתה ועל סי-פור הרבש שהורה לה הרבי. ויאמר לה הפונדקאי אל תבכי אלך אל האדון שלי, אולי אשיג אצ'ו דבש מכוורת הרבורים שלו. הלך אל האדון וביקש ממנו דבש והוכיח לספר לו את סיפורה של העגו-נה הנמצאת אצלו בפונדק. הורה לו האדון להביא את האשה אליו ובאה האשה וסיפרה גם לו את סי-פורה. ויצעק האדון לעבדו שיביא דבש מהכוורת והלך והביא. כאשר ראתה האשה את העבד הלש לבה, כי הכירה אותו שהוא בעלה. תחילה הכחיש העבד, כי האשה היא אשתו ממנה ברח, עד שגער בו אדונו והזהיר שאכן זו אשתו וכי מזה כמה שנים שהמיר דתו. נתן לה המומר גם פיטורין בעיר הס-מוכה ונסעה לביתה משוחררת.

היתה עוזרת מטבח בביתו של הרבי.

ובעוד היא שוקעת בעגיונתה, הרחיק בעלה לאחת הערים, המיר את דתו, נשא נוכרית לאשה, התעסק במסחר והתעשר. באחד הימים בהלכו בר-חוב, פגש בו זקן אחד לבוש בגדי לבן ומקל בידו. אמר לו הזקן: מה עשיתן הנחת אשה ובת והלכת. כלום סבור אתה שהעולם הוא הפקרי חזור מיד לביתך ואם לא, אכה אותך במקלי! הזקן הניף עליו את מקלו להכותו. משהלך הזקן, חשב המומר לעצ-מו, מה זה היה לי שנבהלתי מהיהודי הזקן הזה, הרי באצבע קטנה יכולתי להורג אותו, ופנה לעסקיו השוטפים. לא עברו אלא ימים מועטים פגש המו-מר שוב את הזקן, שאיים עליו גם בפעם הזאת לה-זור לאשתו הראשונה, אך גם הפעם לא שם לבו לזקן המוזר הזה. אולם, כשבא אליו הזקן בפעם הש-לישית, הבין שאין זה דבר כה פשוט והחליט לקי-ים את דברי הזקן. מכר המומר את כל רכושו ואמר לאשתו הנוכרית, כי עליו לצאת למוסקבה בענייי-ני עסקים ויצא את הבית. חזר המומר לעיר הרא-שונה שבה גר לבקש את בני ביתו אך לא מצאם. התחיל להסתובב מעיר לעיר לחפשם, עד שנודע לו מכ"ק הרבי ה"צמח צדק", ויסע לליובאוויטש אולי משם תבוא לו הישועה.

כשנכנס אל הרבי ה"צמח צדק" ל"יחידות" הכיר בו מיד את אותו הזקן שבא אליו ברחוב ואי-ים עליו להכותו, ויתעלף. הצעיקו אותו מיד מחדר ה"יחידות", שפכו עליו מים קרים להעירו ואשתו שעברה בבית ה"צמח צדק" באה לראות בשל מה ההמולה ויהיתה מיד את בעלה שנשמה.

משסב המומר לעצמו, ציווה עליו הרבי לתת גם לאשתו ולמסור לה את כל כספי ולצאת לגלות לאחת המחוזות באוקראינה, שכן, ברוסיה הצארית רמזות לשאול את הרבי על עניינה. וכך עשתה.